

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I. Š.**, bývajúcej v S., zastúpenej JUDr. M. P., advokátkou v B., proti žalovanému **M. H.**, bývajúcemu v S., **o určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 4 C 286/2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2007 sp. zn. 5 Co 487/07, rozhodol

### t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 22. októbra 2007 č.k. 7 C 100/2007-28 nepriznal pôvodnému žalobcovi (F. Š., zomrelému X.) oslobodenie od súdnych poplatkov. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenie § 138 ods. 1 O.s.p. a odôvodnil ho tým, že jedným z predpokladov pre oslobodenie od súdnych poplatkov sú pomery účastníka, pričom žalobca nepreukázal, že jeho pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, nakoľko je bezpodielovým spoluvlastníkom osobného majetku väčšej ceny – rodinného domu.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu uznesením z 18. decembra 2007 sp. zn. 5 Co 487/07 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca nespĺňa jednu z podmienok oslobodenia od súdnych poplatkov a to, že jeho majetkové pomery neodôvodňujú takýto krok zo strany súdu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch dovolania obom súdom nižšieho stupňa vytkol nesprávne právne posúdenie veci a poukázal na to, že nepriznaním mu oslobodenia od súdnych poplatkov by mu bola odňatá možnosť súdnej ochrany.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje oproti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky ani jedného z uvedených rozhodnutí, preto prípustnosť dovolania proti nemu z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Pri

skúmaní, či je dovolanie prípustné sa dovolací súd zamerá predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade právneho predchodcu žalobkyne nerešpektovali niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie dovolateľa, o ktoré v zásade opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nemožno považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. teda dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie však s právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Samo právne posúdenie veci je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo ním súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť, ani procesné práva účastníka. Či už súdy napadnuté rozhodnutia založili na správnom alebo nesprávnom právnom posúdení veci (z hľadiska ustanovenia § 138 ods. 1 O.s.p.) neodňali tým právnomu predchodcovi žalobkyne možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ dovolateľ dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z § 239 O.s.p., nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 25. novembra 2010**

**JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková